

گفتمان

بزرگترین راه حل

خلیل الرحمن خباب

گفتمان

(بزرگترین راه حل)

خادم الاسلام

خليل الرحمن خباب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان : گفتمان (بزرگ‌ترین راه حل)

نویسنده : خلیل الرحمن خباب

تاریخ انتشار : بهار ۱۴۰۱

ایجاد هر نوع تغییر بدون اجازه نویسنده،
مجاز نمی‌باشد و خیانت محسوب می‌گردد!

ارتباط با نویسنده:

وبلاگ: khademulislam.blog.ir

تلگرام: [@Khademulislam](https://t.me/Khademulislam)

واتساپ و ایمو: [+93702837300](https://wa.me/93702837300)

لینک‌های مفید اسلامی:

وبسایت سنت دانلود: <http://www.SunnatDL.com>

تلگرام مرکز هدایت؛ رد اسلام‌ستیزان: [@Hedayat1442](https://t.me/Hedayat1442)

تلگرام کتابخانهٔ اقراء: [@iqraaLib](https://t.me/iqraaLib)

تلگرام دارالافتاء مجازی اهل سنت: [@Canale_pasokh](https://t.me/Canale_pasokh)

بزرگ‌ترین راه حل برای برطرف کردن ناراحتی‌ها، بغض و عداوت و دشمنی‌ها و بسیاری از مشکلات زندگی فردی و اجتماعی، گفت‌وگو و مذاکره و گفتمان است.

مدت‌هاست دنبال موضوعی می‌گشتم که حقیقت و مصداق این سخن را آشکار سازد، تا اینکه سرانجام با آن مواجه شدم. روزی با یکی از دوستانم نشسته بودم و با هم حرف می‌زدیم که در لابه‌لای گفت‌وگوی مان، اسم فردی به میان آمد. متوجه شدم که دوستم از او ناراحت است.

پرسیدم: چرا از او ناراحتید؛ مگر او بهترین دوست تان نبود؟
گفت: بود؛ اما نمی‌دانستم که او یک خیانت‌کار و نامرد است.
پرسیدم: چرا چه شده؟

گفت: او به من خیانت کرده و تمام رازهای مان را با کلی اضافه‌گویی‌های دیگر به فلانی گفته است.

گفتم: از کجا خبر شدید؛ آیا از زبان خودش شنیدید؟
گفت: خیر، فلانی گفت.

گفتم: آیا این موضوع را با خودش هم در میان گذاشتید و از او پرسیدید؟

گفت: نه! او یک نامرد خیانت‌کار است و دیگر دوست ندارم با او حرف بزنم.

گفتم: جالب است! شما فقط براساس گفته‌های یک فرد قضاوت کردید و بهترین دوست‌تان را نامرد خوانده از او ناراحت شدید؟

فردا اگر کسی آمد و در مورد من چیزهایی به شما گفت، آیا باور می‌کنید و بدون اینکه به من چیزی بگویید، ناراحت می‌شوید؟

گفت: خیر، این فرق می‌کند؛ چون من به شما اعتماد دارم.

گفتم: چه فرق می‌کند؛ مگر او بهترین دوست‌تان نبود؟

گفت: بله؛ اما...

دلایل زیادی آورد و نتوانست مرا قانع کند و سرانجام گفت: باید

چه کار کنم؟

گفتم: گفتمان؛ این بزرگ‌ترین راه حل است.

گفت: چطور؟

گفتم: می‌رویم و از خودش می‌پرسیم و می‌بینیم که آیا این موضوع حقیقت دارد یا نه.

قبول کرد و با هم رفتیم. من اول رفتم و سعی کردم تا متوجه شوم که اوضاع دوستش چطور است؛ آیا او نیز ناراحت است یا نه. با او حرف زدم و متوجه شدم که او نیز ناراحت است.

پرسیدم: چرا از بهترین دوست‌تان ناراحتید؟

گفت: او یک نامرد است؛ به همه‌جا و همه‌کس گفته که من به او خیانت کردم و رازهایش را فاش نمودم؛ در حالی که به خدا سوگند من چنین نکردم. او حتی یک‌بار هم این موضوع را برای خودم هم نگفت.

گفتم: حالا می‌خواهید چه کار کنید؟

گفت: دیگر نمی‌خواهم با او حرف بزنم و با او دوستی کنم.

گفتم: نخیر! این درست نیست. باید با هم آشتی کنید و ماجرای دوستش را برایش گفتم و فهمید که او نیز تقصیر زیادی نداشته و سرانجام با هم آشتی کردند و قضیه پایان یافت.

اینجا بود که من به کنه این حقیقت پی بردم که بزرگ‌ترین راه حل برای برطرف کردن بسیاری از مشکلات زندگی، گفت‌وگو و مذاکره و گفتمان است.

◆ مردی نسبت به همسرش مشکوک می‌شود و شروع به تعقیب او می‌کند و همواره او را تفتیش می‌نماید تا به حقیقت دست یابد. به نظر شما آیا این کار، راه حل مناسبی است؟

نخیر؛ بلکه این کار شک انسان را بیشتر می‌کند و سرانجام باعث از هم پاشی خانواده می‌گردد.

◆ زنی در وجود شوهرش حرکت‌هایی را می‌بیند و مشکوک می‌شود و همواره در غم و اندوه به سر می‌برد و گاهی به پدر و مادرش شکایت می‌کند که شوهرم فلان و فلان می‌کند، به نظرم او چنین است و چنان است. به نظر شما آیا راهکار درست همین است؟

نخیر؛ بلکه این کار نه تنها راه حل مناسبی نیست که باعث جدایی زن و مرد نیز می‌گردد و مشاجرات خانوادگی را در پی دارد و خصوصا اگر شوهر بداند که همسرش از او به خانواده‌اش چیزی گفته، روزگارشان سیاه خواهد شد.

◆ پدر در مورد فرزندش حرف‌هایی شنیده که او در بیرون از خانه چنین و چنان می‌کند؛ او به مدرسه نمی‌رود و در فلان جاها می‌رود. پدر بدون اینکه از فرزندش چیزی بپرسد، از او اظهار ناراحتی می‌کند و او را در خانه قرنطینه می‌نماید. آیا کار درست همین است؟ خیر، این کار نه تنها سودی ندارد که فرزند را عقده‌ای نیز می‌گرداند و باعث عقب‌ماندن او از درس و تحصیل می‌شود.

◆ استادی در مورد شاگردش چیزی شنیده و بدون پرس و جو از خود شاگرد، اظهار تنفر و انزجار می‌کند و او را از خود می‌راند؛ شاگردی در مورد استادش چیزی شنیده و بدون آگاهی درست، شروع به زبان‌درازی و بدگویی علیه استادش می‌کند.

◆ و موضوعات بسیار دیگری که در جوامع ما به کرات اتفاق می‌افتد.

پس راه حل و راهکار مناسب چیست؟

چگونه می‌شود این مشکلات را قبل از اینکه بزرگ و بزرگ‌تر شود، حل کرد و برطرف نمود؟

آری! بزرگ‌ترین راهکار برای حل این مشکلات گفتمان است. اسلام دین اجتماعی است و از عزلت و گوشه‌نشینی بازداشته است و توجه عمیقی به جامعه و اجتماع دارد.

راهکارها و برنامه‌های بزرگ و ارزشمندی را برای ساختن یک جامعه سالم و به دور از هرنوع غل و غشی معرفی کرده است.

دین مقدس اسلام نه تنها برای برطرف کردن مشکلات، راهکار و راه حل معرفی کرده که برای جلوگیری از مشکلات آینده نیز برنامه‌های سترگ و ارزشمندی دارد.

اگر ما آیات قرآن را مورد بررسی و مطالعه قرار دهیم، به کنه این حقیقت پی می‌بریم و خصوصاً با مطالعه سوره‌های نور، احزاب و

حجرات متوجه می‌شویم که الله متعال چه برنامه‌ها و راهکارهای ارزشمندی را برای جلوگیری از مشکلاتی که جامعه اسلامی و انسانی را بازیچه دست خود قرار می‌دهد، معرفی کرده است. به طور مثال: در ماجرای تخیر، آن‌گاه که ازواج مطهرات علیهم‌السلام از رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم خواستند که نفقه آن‌ها را افزایش دهد، الله متعال پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم را به گفتمان دستور داد و فرمود:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسْرِحُكُنَّ سَرَاحًا جَبِيلًا (۲۸) وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْأَرْوَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أُجْرًا عَظِيمًا (۲۹)﴾ [الأحزاب: ۲۸-۲۹]

«ای پیامبر! به همسرانت بگو: اگر شما زندگی دنیا و زرق و برق آن را می‌خواهید، بیایید با هدیه‌ای شما را بهره‌مند سازم و شما را به طرز نیکویی رها سازم و اگر شما خدا و پیامبرش و سرای آخرت را می‌خواهید، خداوند برای نیکوکاران شما پاداش عظیمی آماده ساخته است.»

شاید یکی از دلایل بارزی که صحابه رضی الله عنهم همیشه متحد و یک پارچه بودند و هیچ بادی نمی‌توانست آن‌ها را به اهتزاز درآورد، گفت‌وگو و گفتمان‌شان بود؛ چنان‌که الله متعال در مورد آن‌ها می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (۳۸) [الشوری: ۳۸]

«و کسانی که دعوت پروردگارشان را اجابت کرده و نماز را برپا می‌دارند و کارهای‌شان به صورت مشورت در میان آن‌هاست و از آنچه به آن‌ها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند».

آری! آن‌ها مشکلات کوچک و بزرگ‌شان را با مشوره و رایزنی و با گفت‌وگو و گفتمان حل می‌کردند و این‌گونه برادروار زندگی می‌کردند و حتی اگر فرصت اندکی دست‌گیرشان می‌شد، از آن به درستی استفاده می‌کردند و یکدیگر را صدا می‌زدند:

«اجلس بنا نؤمن ساعة».

«(بیا) با ما بنشین تا لحظاتی ایمان تازه کنیم».

در دین مقدس اسلام برخی از کارها به صورت فردی تصور نمی‌شود و عمل فردی کافی نیست و کار به جایی نبرده و فایده‌درستی هم ندارد. پس لازم و ضروری است که کارها به صورت گروهی و دسته‌جمعی با مشوره و گفت‌وگو و گفتمان انجام یابد. ضرب‌المثل مشهوری است:

«گرهی که با دست باز می‌شود، چه نیاز به دندان است؟».

مشکلی که با گفتمان حل می‌شود، چه نیاز به جر و بحث است؟ پس اگر می‌خواهیم مشکلات مان حل شود و بدتر از قبل نشود و زندگی فردی و اجتماعی مملو از شادی، نشاط و خوشبختی داشته باشیم و اگر می‌خواهیم ناراحتی‌ها، کینه و بغض و عداوت و دشمنی‌ها از میان ما برداشته شود و اگر می‌خواهیم روابط خانوادگی ما اصلاح شود و مشاجرات فامیلی از بین برود و کانون جامعه و خانواده‌های مان گرم و پر از محبت و صمیمیت شود، با هم ارتباط برقرار کنیم و در مورد مشکلات گذشته و آینده با هم گفت‌وگو کنیم و آن‌ها را قبل از بروزشان حل و فصل نماییم.

همچنین وقتی در مورد کسی سخنی را می‌شنویم، نباید بدون تحقیق و بررسی و گفت‌وگو و گفتمان آن را بپذیریم و بر مبنای آن قضاوت کنیم؛ چنان‌که الله متعال در سوره حجرات می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُم فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِبْحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ [الحجرات: ۶]

«ای مؤمنان! اگر شخص فاسقی خبری برای شما بیاورد، درباره آن تحقیق کنید، مبادا به گروهی از روی نادانی آسیب برسانید و از کرده خود پشیمان شوید.»

بدون شک اگر ما مسلمانان براساس آموزه‌ها و برنامه‌های ارزشمند قرآن زندگی کنیم، تمام مشکلات زندگی مان حل و فصل خواهد شد و زندگی پر از شادی و نشاط خواهیم داشت.

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد وآله وصحبه أجمعین

از همین نویسندگان:

